

§ 7.

Det er forbudt Personer, der ikke er Læger eller Tandlæger, at reklamere med, at de iværksætter Bedøvelse eller udfører Tandbehandling, der forudsætter Bedøvelse.

Sundhedsstyrelsen er berettiget til at forbyde enhver Reklamering angaaende Tandbehandling, Tandindsætning eller Tandmidler, som sker ved Skiltning, Bekendtgørelse i Blade, gratis Udlevering af Brochurer eller paa anden saadan Maade, for saa vidt Reklamen er egnet til at bibringe Almenheden urigtig Opfattelse med Hensyn til Behandlingen eller Midlets Virkning.

§ 8.

Uberettiget Udøvelse af Tandlægevirksomhed eller Overtrædelse af nogen af denne Lovs Bestemmelser eller et af Sundhedsstyrelsen i Medfør af § 7 givet Forbud straffes med Statskassen tilfaldende Bøder fra 10 til 1,000 Kr. Under særlig skærpende Omstændigheder kan Straf af simpelt Fængsel i indtil 6 Maaneder anvendes. Sagerne behandles som offentlige Politisager.

Forordning angaaende Straf for Kvaksalveri af 5. September 1794 § 6 ophæves, for saa vidt Tandlægekunsten angaar, ligesom nævnte Forordnings § 5 — jfr. Lov 3. Marts 1854 — ophæves, for saa vidt den angaar de Forhold, der omfattes af nærværende Paragrafs 1ste Stykke.

§ 9.

Retten til at praktisere som Tandlæge kan frakendes vedkommende efter Reglerne i den ovennævnte Lov af 30. April 1909 § 7.

Findes en Tandlæge skyldig i en i den offentlige Mening vanærende strafbar Handling, kan Retten til fremtidig at virke og betegne sig som Tandlæge ved Dom frakendes ham.

IV. Overgangsbestemmelser.

§ 10.

De i nærværende Lovs §§ 1 og 2 indeholdte Regler om Betingelserne for at betegne sig som Tandlæge og udøve selvstændig Virksomhed som saadan er ikke gældende for dem, der inden Lovens Ikrafttræden har erholdt Tilladelse til udøve Tandlægevirksomhed eller i Kraft af Lægeeksamen driver Virksomhed under Betegnelse af Tandlæge.